

גילי

כשהיית ילד אמרנו:
מתי כבר תכתוב בשורה
ובאותיות זקופות?
אתה כל כך השתדלת,
אבל האותיות קפצו
לכאן ולכאן כמו גרעינים
של פופ-קורן
והתפוצצו בתכלת של
העיניים שלך.
לפעמים היית גם בוכה.

ועכשיו - האותיות
מרובעות, ניצבות בשורה ישרה,
ואפילו הרגל של הגימל,
שבדרך כלל הייתה מנסה לברוח,
עומדת קפואה
לזכר מבטך
שטמון מתחת לשיש.

אתה
כבר לא צריך לבכות
גילי.

* דליה כ"ץ היא מורה לחינוך מיוחד במכללה לחינוך ע"ש דוד ילין ומאבחנת ליקויי למידה במסגרות חינוך מיוחדות.